

Uwaga 1.: W paragrafie tym należy dokładnie oznaczyć rozdział towarów, wymienionych w § 1., od strony sprzedawców i podać, jacy sprzedawcy dostarczają je, w jakich ilościach i którym nabywcom.

Paragraf ten powinien być tak sformułowany, by ilości dostarczane przez wszystkich sprzedawców dawały ilości podane w § 1.

Uwaga 2.: Wzide uwagi do § 1.

§ 3. Dostawca i Odbiorca zobowiązują się dołożyć starań, aby na podstawie niniejszej umowy generalnej i w jej ramach zostały zawarte i wykonane umowy szczegółowe.

Do obowiązków stron w zakresie, wymienionym w ust. 1 w szczególności należy:

1. przesłanie — stosownie do okoliczności — bądź odpisu niniejszej umowy bądź wyciągu z niej — przez Dostawcę sprzedawcom do dnia . . . . . a przez Odbiorcę nabywcom do dnia . . . . .;

2. pouczenie sprzedawców przez Dostawcę o obowiązku przesłania projektów umów szczegółowych nabywcom, wymienionym w odpowiedniej pozycji rozdziału produkcji podanego w § 2.;

3. pouczenie nabywców przez Odbiorcę o obowiązku podpisania umów ze sprzedawcami, wymienionymi w odpowiedniej pozycji w § 2. oraz o prawie zgłoszenia zastrzeżeń w formie protokołu rozbieżności;

4. pouczenie sprzedawców przez Dostawcę o obowiązku bezzwłocznego przesłania do Dostawcy otrzymanych od nabywców protokołów rozbieżności, jeżeli tych protokołów nie akceptują, przy czym Dostawca zobowiązany jest podjąć natychmiast za pośrednictwem Odbiorcy próbę uzgodnienia, a w razie niemożności uzgodnienia zlecić sprzedawcy wszczęcie sporu przedumownego w państwowej komisji arbitrażowej;

5. podjęcie ponadto przez Dostawcę w stosunku do sprzedawców, a przez Odbiorcę — w stosunku do nabywców wszelkich środków, przysługujących im jako jednostkom zwierzchnim, które by doprowadziły do zawarcia umów szczegółowych;

6. zapewnienie przez Dostawcę sprzedawcom, a przez Odbiorcę nabywcom — w zakresie zarządzeń i norm ustalonych przez właściwe władze nadzorcze — warunków organizacyjnych i produkcyjnych (np. zawarcie umów generalnych na dostawę podstawowych surowców, zapewnienie środków obrotowych i t. p.), umożliwiających całkowite wywiązanie się z zobowiązań wynikających z umów szczegółowych.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo podległe jednej ze stron albo przez nią nadzorowane wystąpi o zezwolenie na uzupełnienie, zmianę, rozwiązanie lub odstąpienie od umowy szczegółowej, zawartej na podstawie niniejszej umowy generalnej — strona, do której wniosek taki zgłoszono, uznając żądanie za uzasadnione, wystąpić winna o wyrażenie zgody do drugiej strony, która jest zobowiązana w ciągu 7 dni albo oświadczyć, że wniosek akceptuje i wydać odpowiednie zarządzenia podległym lub nadzorowanym przedsiębiorstwom, albo też zawiadomić w tym samym terminie drugą stronę, że wniosku nie akceptuje i z jakich powodów.

§ 5. Gdyby się okazało, że zobowiązania załącznięte w umowach szczegółowych przez niektórych sprzedawców, wymienionych w § 2, nie zostaną wykonane w terminie, ustalonym w umowie szczegółowej, Dostawca zobowiązuje się podjąć niezwłocznie niezbędne czynności, aby zapewnić realizację dostawy przez innych sprzedawców na tych samych warunkach.

§ 6. Dostawca zobowiązuje się do zapłacenia Odbiorcy kary umownej w wysokości:

a) . . . . . % wartości dostawy, gdyby na skutek niewykonania obowiązków, wynikających dla Dostawcy z § 4, nie doszło we właściwym czasie do zawarcia umowy szczegółowej. Podstawą obliczenia procentu wartości jest wartość dostawy, która miała być objęta umową szczegółową;

b) . . . . . % wartości niewykonanej lub nienależyte wykonanej dostawy, gdyby niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy szczegółowej przez określonego sprzedawcę spowodowane zostało niewykonaniem przez Dostawcę jego obowiązków jako jednostki zwierzchniej lub obowiązków wynikających z zarządzeń i norm ustalonych przez właściwe władze, jak np. niezapewnienie wbrew obowiązkowi temu sprzedawcy dostawy surowca, części zamiennych maszyn, środków transportowych i t.p.;

c) . . . . . % wartości niewykonanej dostawy, gdyby Dostawca wbrew obowiązkowi, wynikającemu z § 5, nie podjął niezbędnych czynności, aby zapewnić realizację dostawy przez innych sprzedawców, mimo że miał

albo powinien być mieć wiadomości o przewidywanym niewykonaniu dostawy przez sprzedawców, zobowiązanych na podstawie umowy szczegółowej.

§ 7. Odbiorca zobowiązuje się do zapłacenia Dostawcy kary umownej w wysokości:

a) . . . . . % wartości dostawy, gdyby na skutek niewykonania obowiązków, wynikających dla Odbiorcy z § 3, nie doszło we właściwym czasie do zawarcia umowy szczegółowej. Podstawą obliczenia procentu wartości jest wartość dostawy, która miała być objęta umową szczegółową;

b) . . . . . % za każdy dzień (tydzień) opóźnienia niezapłaconej należności, gdyby nabywca popadł w zwłokę z zapłatą tej należności z przyczyn zawinionych przez Odbiorcę.

§ 8. Jeżeli rzeczywista szkoda, poniesiona przez jedną ze stron na skutek niewykonania przez drugą stroną obowiązków, wynikających z umowy niniejszej lub wykonania jej z mniejszą starannością od tej, którą należy wykonać w sprawach społecznego dobra, przewyższa karę umowną, przewidzianą w §§ 6 i 7, strona może dochodzić nadwyżki na zasadach ogólnych.

§ 9. Uzupełnienie, zmiana, rozwiązanie umowy lub odstąpienie od umowy, a także objęcie umową produkcji ponadplanowej nastąpić może tylko za zgodą jednostek, którym strony bezpośrednio podlegają, lub przez które są nadzorowane.

Jeżeli jednostki te nie wyrażą zgody w ciągu dni 14 — strona może złożyć w komisji arbitrażowej wnioszek o przyznanie jej prawa uzupełnienia, zmiany, rozwiązania umowy lub odstąpienia od niej, a także objęcia umową produkcji ponadplanowej.

§ 10. Umowa niniejsza sporządzona została w 3-ech jednobrzmiących egzemplarzach i doręczona każdej ze stron.

914

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 4 maja 1950 r.

o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych przemysłu gumowego i tworzyw sztucznych.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwa państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych, według zasad rozrachunku gospodarczego, pod nazwą:

1. „Poznańskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Poznaniu,

2. „Dębickie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Dębicy k/Tarnowa,

3. „Krakowskie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Krakowie,

4. „Wolbromskie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Wolbromiu k/Olkusza,

5. „Łódzkie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Łodzi,

6. „Wojciechowska Fabryka Ceraty — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Wojciechowie k/Radomska,

7. „Grudziądzkie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Grudziądzu,

8. „Bydgoskie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Bydgoszczy,

9. „Warszawskie Zakłady Przemysłu Gumowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Warszawie,

10. „Zakłady Przemysłu Gumowego „Piastów” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Piastowie k/Warszawy,

11. „Dolnośląska Wytwórnia Artykułów Gumowych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Podgórzynie k/Jeleniej Góry,

— zwane dalej „przedsiębiorstwa”.

§ 2. Poszczególne przedsiębiorstwa, objęte § 1, mają za przedmiot działalności — przedsiębiorstwo wymienione

w pkt. 1 — wytwarzanie akcesorii samochodowych, pasów, transporterów, gumy płaskiej, węży, artykułów technicznych oraz regeneracja,

w pkt. 2 — wytwarzanie opon i detek samochodowych i motocyklowych,

w pkt. 3 — wytwarzanie akcesorii rowerowych, węży, uszczelek, artykułów technicznych, galanterii gumowej oraz regeneracja,

w pkt. 4 — wytwarzanie pasów, transporterów, węży, płyt i artykułów technicznych,

w pkt. 5 — wytwarzanie uszczelek, płyt, obuwia gumowego, galanterii gumowej,

w pkt. 6 — wytwarzanie ceraty,

w pkt. 7 — wytwarzanie akcesorii trakcyjnych, transporterów, obuwia gumowego, płyt podeszgowych, węży,

w pkt. 8 — wytwarzanie węży, uszczelek, płyt, sznura gumowego, artykułów technicznych,

w pkt. 9 — wytwarzanie obuwia gumowego, galanterii gumowej, płyt podeszgowych,

w pkt. 10 — wytwarzanie pasów, transporterów, uszczelek, węży, płyt podeszgowych, artykułów technicznych,

w pkt. 11 — wytwarzanie uszczelek, artykułów technicznych, sznura gumowego, płyt podeszgowych.

§ 3. Przedsiębiorstwa podlegają nadzorowi Centralnego Zarządu Przemysłu Gumowego i Tworzyw Sztucznych, którego wytyczne są dla przedsiębiorstw wiążące.

§ 4. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwami sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 5. Przy każdym przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstw, wymienionych w § 1, są dyrekcje, powoływane i zwalniane przez Ministra Przemysłu Lekkiego i składające się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektora jednego Wicedyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań, załączanych przez przedsiębiorstwa, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z u-
prawieniami, przewidzianymi w statutach:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstw ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu Lekkiego. Minister Przemysłu Lekkiego zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwom majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstw ustala statuty, nadane przez Ministra Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, ogłoszone w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski

915

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 20 czerwca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Cegielnia Parowa „Słonawy”, pow. Oborniki Wlkp.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 20 czerwca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Cegielnia Parowa „Słonawy”, pow. Oborniki Wlkp.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Poznańskiemu Zakładom Ceramiki Czerwonej — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione w Poznaniu.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO w/z H. Golański

916

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 2 maja 1950 r.

w sprawie zmiany nazwy i siedziby przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Teatry Żydowskie“.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 21 listopada 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-13, poz. 136) — wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule zarządzenia wyrazy: „Państwowe Teatry Żydowskie“ zastępuje się wyrazami: „Państwowy Teatr Żydowski“,

2) w § 1 ust. 1 pkt. 9 wyrazy: „Państwowe Teatry Żydowskie — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“ z siedzibą we Wrocławiu“ zastępuje się wyrazami: „Państwowy Teatr Żydowski — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“ — z siedzibą w Łodzi“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KULTURY I SZTUKI St. Dybowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20. Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74.

PRENUMERATA „Monitora Polskiego“ wynosi: cz. A — rocznie zł 1.800. (termin wpłaty do dnia 31.III.), półrocznie — zł 1.000, kwartalnie zł 500, cz. B kwartalnie zł 750, obie części A — B rocznie zł 4.600. (termin wpłaty do dnia 31.III.), półrocznie zł 2.300, (I półrocze płatne w terminie do dnia 31.III., II półrocze — do dnia 31.VIII), kwartalnie zł 1.200. Prenumeratę „Monitora Polskiego“ oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały PAP: Łódź, Piotrkowska 133. Kraków, Rynek Kleparski 4. Katowice, Jana 11, Poznań Mielżyńskiego 8, Bydgoszcz, Libelta 4, Wrocław, Traugutta 35. Konto czekowe P.K.O. Warszawa Nr I-4797

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów należy do Administracji „Monitora Polskiego“ w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Polska Agencja Prasowa PAP.

Redaguje Komitet Redakcyjny

Druk PWZG. W-wa, Tamka 3. 21.000. Zam. 2453. B-112260.

Cena 32 zł